

Juliane Storfjell er helt sikker. Det er i skogen hun skal jobbe.

Trivelig jobb og god utsikt

Juliane (20) er lærling i hogstmaskinen. Den robuste jenta trivdes på skoleinternatet, men også alene i skogen med ansvar og verdens fineste utsikt fra «kontoret».

Tekst og foto: Roar Ree Kirkevold

Juliane Storfjell vokste opp i kyst- og sommerbyen Sandefjord. Allerede som liten satt hun på med en lastbærer i skogen. Fordi hun er oppvokst i friluft med jakt og fiske er skogen et flott sted for henne.

FØLG HJERTET

I Sandefjord var hun venn med mange gutter. Derfor begynte hun på «mekken», men ganske snart forsto hun at det var i skogen hun ville jobbe. Veien gikk til Innlandet med videregående utdanning på skogskole og helgejobb for en fyr hun ikke kjente, men som alle snakket om. Det var Gunnar Filtvedt. Han kom til Rena for 30 år siden, og har nå elleve hogstlag og 28 ansatte. Han har lært opp mange lærlinger, og sier at noen av hans beste folk har vært i firmaet siden de selv var lærlinger. Vi kommer tilbake til det.

– Jeg vil råde andre ungdommer til å

følge hjertet sitt mer enn venneflokken, sier Juliane. Det var en overgang å flytte fra Sandefjord, men mamma støttet henne i valget.

– De som virkelig er venner, forblir det selv om du bor et stykke unna. De som forsvinner, er kanskje ikke så gode venner likevel, sier hun og ser utover den fantastiske utsikten mot fjellene.

– Det er vel ikke mange lærlinger som har en finere utsikt fra «kontoret» sitt enn meg, spør hun smilende.

SOSIAL, MEN SELVSTENDIG

Skal du lykkes som proff tømmerhogger må du være robust. – De lærlingene jeg velger må ha både selvstendighet og det jeg kaller gode holdninger. Det holder ikke at de ønsker å prøve store maskiner. Vi er ute etter dem som syklet flere kilometer som små for å oppleve en hogstmaskin i

arbeid.

For det finnes noen virkelig talentfulle stjerner der ute, og det er dem vi jakter på. De er utrolig mye verd for oss, sier Gunnar Filtvedt. Han vet hva han snakker om, for det er ikke få lærlinger som har tatt fagprøven i hans store firma, GM Skogsdrift.

– Så må lærlingene kunne kommunisere. Vi er ikke ute etter cowboyene som tror de skal jobbe hundretimers uker til de dør.

– Hos meg er det nå 25 mil fra lærlingen i nord til lærlingen i sør. Da sier det seg selv at jeg ikke rekker daglig oppfølging. Derfor setter jeg dem på hogstlag med de virkelig erfarne som selv har vært lærlinger før de tok fagprøven. Det er disse som kommer til å bety mest for lærlingene, ikke meg, sier Gunnar.

Juliane er enig. Selv om de fineste årene i livet hennes, var når hun bodde på sko-

Selv om ikke alle oppdragene har denne utsikten, så gir en jobb i skogen en god følelse av frihet og å få ting gjort.

”

Du må ha litt konkurranseinstinkt. Hvis du klarer fem lass i dag, hvordan kan du klare seks i morgen?

Gunnar Filtvedt, skogsentreprenør med mange lærlinger.

leinternatet, trives hun alene ute i skogen også. I hørselsvernet finnes all verdens podkaster og radiokanaler, pluss alle vennene som hun kan snakke med mens trærne suser gjennom hogstaggregatet.

LASTBÆREREN VIKTIG

Nedi lia kjører Anders lastbæreren. Han er svensk og meget erfaren. Juliane vet at hun må legge fra seg tømmeret riktig for at Anders skal få fart i utkjøringen. Er sjåførene på lastbærerne misfornøyde, så sier de i fra. Det er en viktig del av læringen.

– Jeg liker nok hogstmaskinen aller best, innrømmer Juliane.

70 prosent av Gunnar Filtvedts ansatte er spesialister. Det vil si at de kjører enten hogstmaskin eller lastbærer. Men nesten alle har erfaring fra begge maskinene, så de vet hva de snakker om.

– De fleste tror at hoggeren er høyest på

rangstigen, men jeg vil si at lastbærerkjøerne er vel så viktige. Det hjelper ikke at en stakk er kappet riktig hvis den ender i feil haug ved veien, sier han.

– Dessuten følger allmenheten nøye med på hvordan vi gjør jobben vår. Det skal være sporløs utkjøring, og turstier og miljøhensyn er viktigere enn noen gang. Å få tak i en god lastbærersjåfør er faktisk vanskeligere enn en god hogger, hevder Gunnar.

TYNNING

Hogstmaskinen som Juliane kjører, er en kombimaskin som både går på tynning og slutthogst. Gunnar har kjøpt den spesielt for lærlingene.

– Tynning er morsomst. Da må du virkelig tenke. Det du setter igjen skal vokse opp og bli store verdier. Fremtidsskog, sier hun. Derfor må hvert eneste tre vurderes ekstra.

Alle kommer til å gjøre feil. Juliane også. Uansett trening på skolens simulatorer, er det her ute i virkeligheten at de får den nødvendige mengdetreningen. Den som avgjør om du blir middels eller virkelig god. Det handler om presisjon og effektivitet.

– Altså igjen om holdninger, sier Gunnar. – Du må ha litt konkurranseinstinkt. Hvis du klarer fem lass i dag, hvordan kan du klare seks i morgen? Vi sender aldri faktura før tømmeret ligger klart ved bilveien, så alle ledd er avgjørende. Skogeierne vil ikke høre at lærlingen har gjort feil. Det er firmaets rykte slikt går ut over.

Derfor er Juliane og de andre lærlingene så fryktelig viktige.

– Jeg kommer nok til å bli her i skogen. Jeg visste at hogstyrket var moro, men jeg ante ikke at det var så moro som det faktisk er, smiler Juliane. ♣